

TONDA

33

FLUORIT

AMETYST

DRASLÍK

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Recenze	2
Příběhy	3
Divoký nápad	5
Luštění	9
Tip na výlet	18
Komiksy	19

Redakce časopisu:

Adam Dražan (Adam), Adrian Dufek (Áďa), Marek Ekrt (Marek), Matouš Fiala (Matouš), Žofie Holasová (Žofi), Mirka Jendrolová (Miri), Adriena Kisilová (Adri), Justýna Narovcová (Justý), Daniel Mojžíš (Dáda), Viktor Pažout (Viktor), Ester Rumlová (Ester), Noemi Veselá (Noemi)

Obálku nakreslil David Svačina 8.A

Komiks na zadní straně vytvořili Marek a Áďa

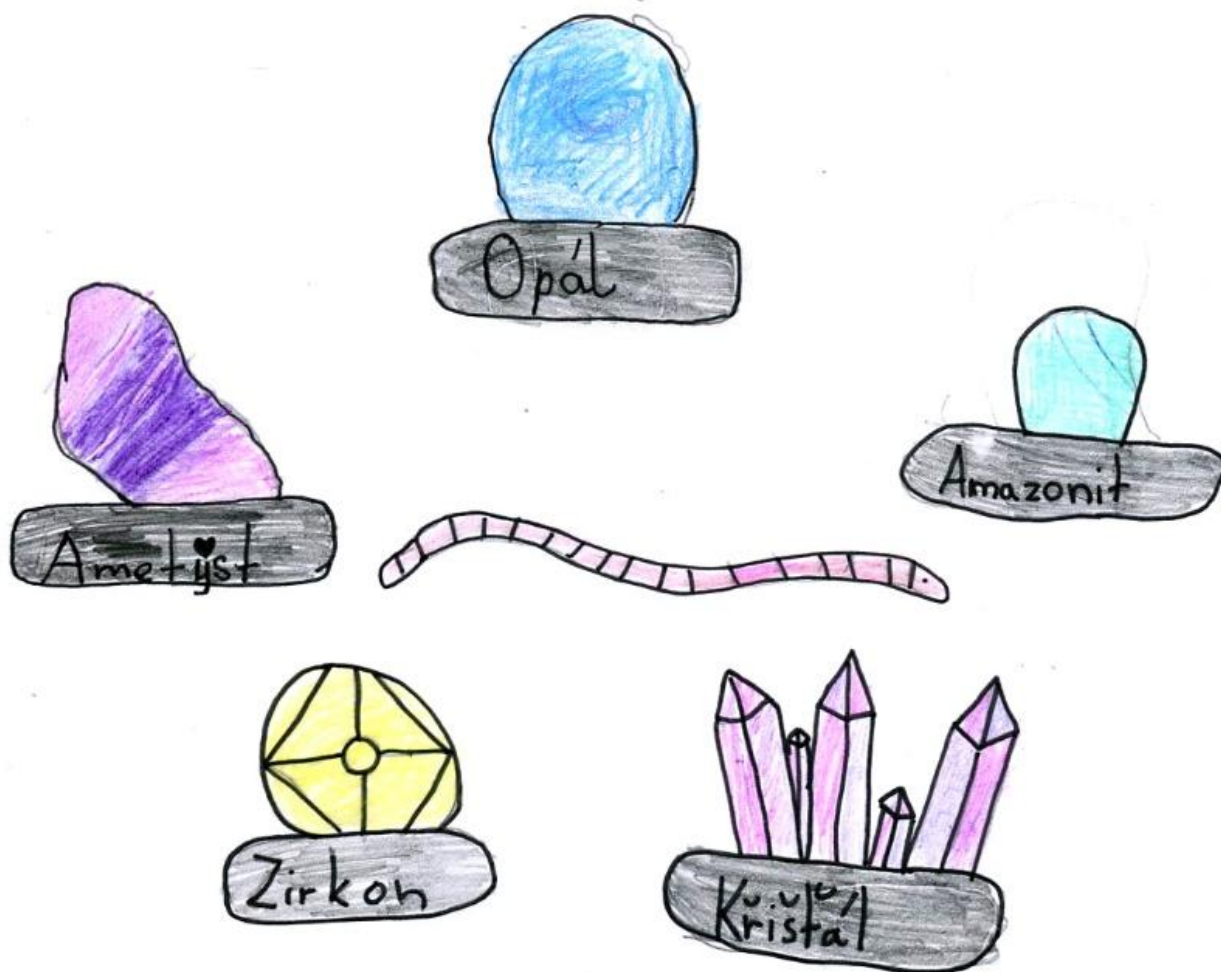
Milí čtenáři,

máme za sebou další část školního roku. Víťame vás u nového čísla časopisu Tonda 33. Je to sice poslední díl tohoto školního roku, ale nezoufejte, nachází se zde mnoho zábavných věcí: těžké i lehké křížovky, mnoho komiksů, dokonce i omalovánky na téma NEROSTY.

Doufáme, že se vám toto číslo bude líbit.

Redakce školního časopisu Tonda

Adri, Noemi

Mirka, Adri, Noemi

Hra o dědictví – Jennifer Lynn Barnes

Kniha Hra o dědictví je zábavná a napínavá detektivka, která v sobě spojuje romantiku, humor i tajemství. Příběh je o dívce, která se úplnou náhodou stane součástí dědictví bohaté rodiny, se kterou nemá vůbec nic společného. Aby získala to, co jí bylo odkázáno, musí splnit určité podmínky a zapojit se do hry plné hádanek, intrik a skrytých pravidel.

Situace se ještě víc zkomplikuje ve chvíli, kdy potká charismatického a tajemného muže, se kterým je nucena spolupracovat. Postupně zjišťuje, že v této hře nejde jen o peníze, ale také o důvěru, pravdu a city. Čtenář tak nikdy neví, komu může věřit a jak celý příběh dopadne.

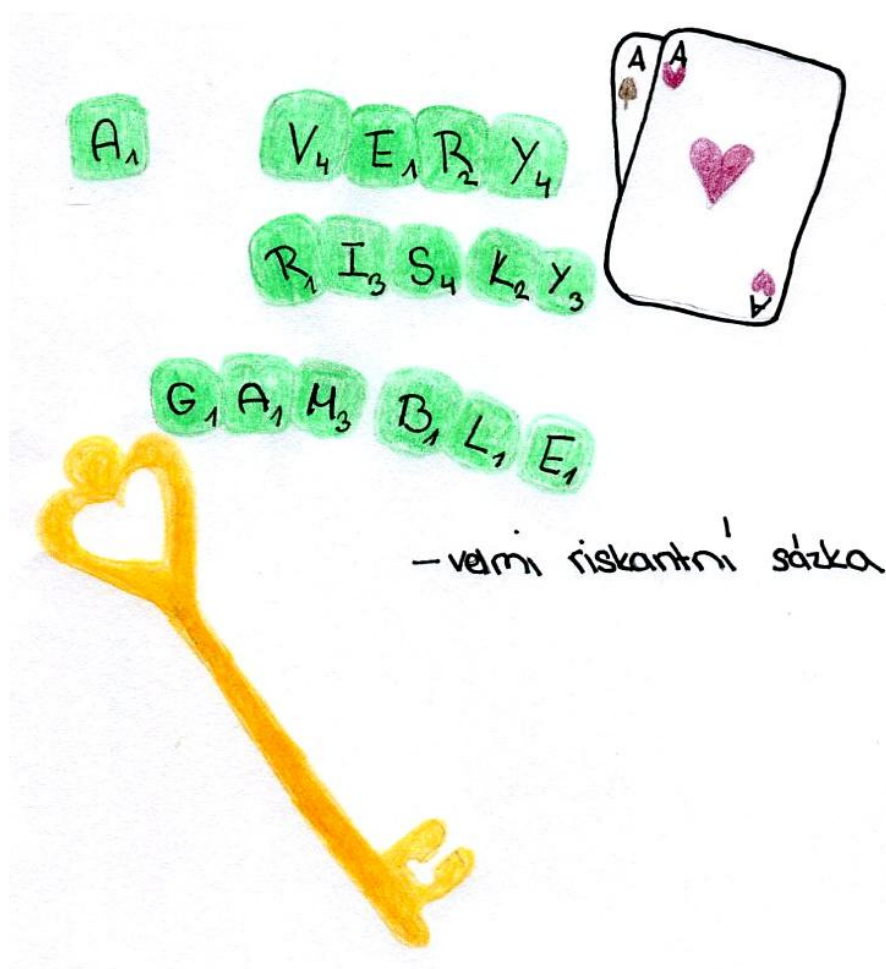
Kniha je plná vtipných scén, sarkastických poznámek a romantických momentů, které děj odlehčují, ale zároveň udržují napětí. Styl psaní je jednoduchý a čtivý, takže se kniha čte velmi rychle a snadno.

Příběh je součástí trilogie. Kromě hlavních knih vyšly i novely, které rozvíjejí příběh a přibližují další zajímavé situace a postavy.

Citát, který mě zaujal: „Někdy musíš skočit do neznáma, abys našla to, co opravdu patří tobě.“

Hra o dědictví je vhodná pro čtenáře, kteří mají rádi detektivní příběhy s tajemstvím a humorem. Dokáže pobavit, nahnout a přimět čtenáře číst dál až do poslední stránky.

Hodnocení: 4/5

Příběh kamene

V Adršpašských skalách u turistické stezky stál pískovcový kámen.

Nebyl moc vysoký, dalo se na něj krásně vylézt a chodit po něm. A tak každé turistické dítě, které kolem prošlo, na něj vyskočilo. Děti na něm skákaly, lezly, běhaly a kámen po měsících začal ubývat. Ale všem to bylo jedno. Kámen tiše vzlykal. Každá noha, která na něj vstoupila, mu vzala kousek jeho krásy a těla. Kámen ubýval a ubýval. Byl menší a menší. Jednoho dne si toho lidé, kterým záleží na přírodě a na jejích skalách, všimli a dohodli se. Postaví kolem kamene dřevěnou ohrádku. Tak na kámen nikdo nemohl lézt.

Kámen se zaradoval, protože i když byl o něco menší, tak věděl, že ne všem lidem je příroda ukradená.

Šárka 6.A

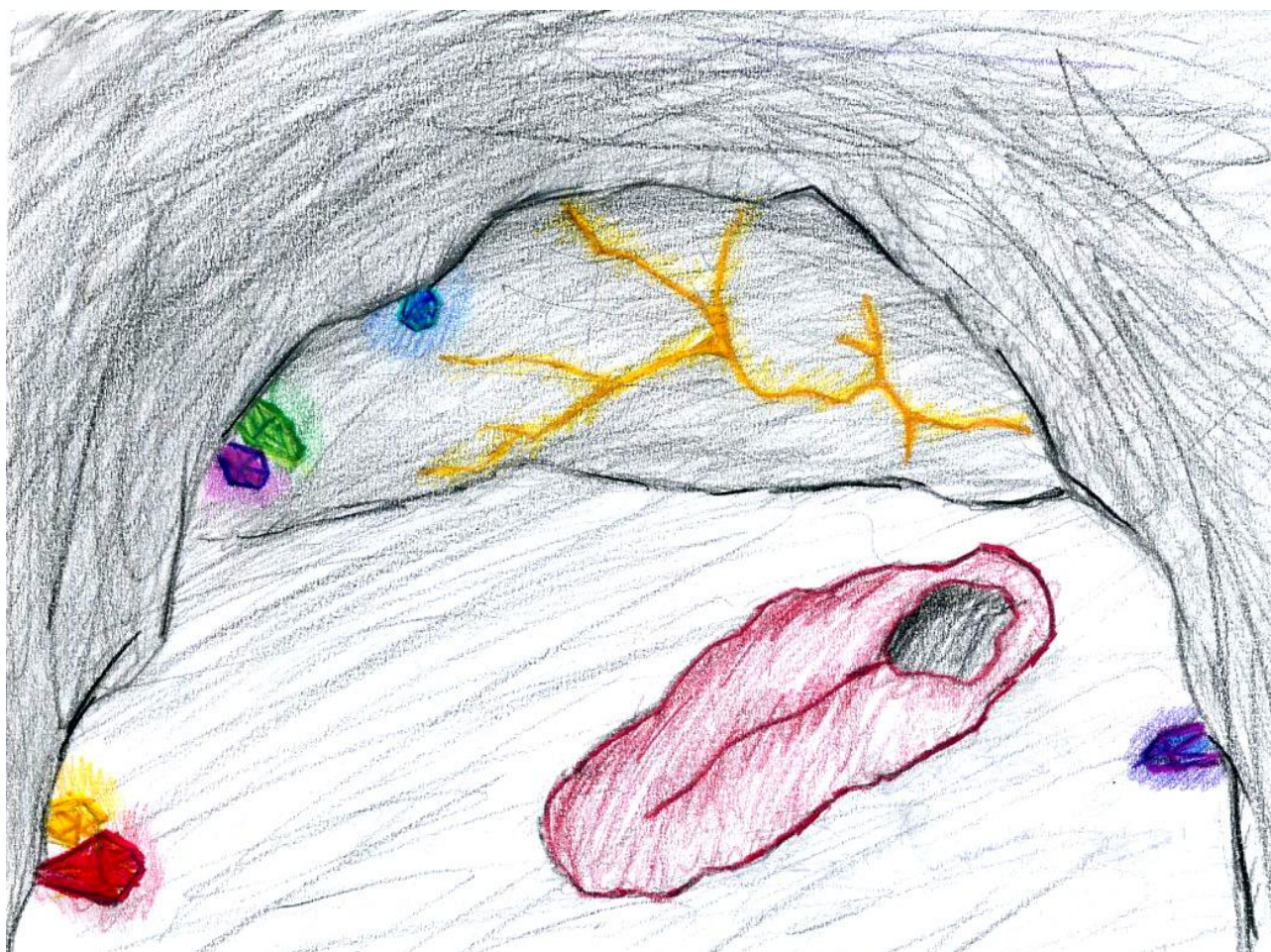
Nerosty

Byla jsem zrovna na výletě s batohem a potřebovala jsem někde přespát. Našla jsem jeskyni a utábořila jsem se. Byla tam tma a spousta hrbolků, na kterých se nedalo spát. Cítila jsem slanou vůni moře a hukot narážejících vln do skal. Už TO bylo kouzlo, ale to, co jsem viděla potom, bylo neskutečné.

Když jsem se ráno probudila, byla ještě tma. Koukla jsem se na hodinky a zjistila jsem, že za chvíli svítá. Rozdělala jsem oheň a čekala. Od ústí jeskyně sem prosvítaly první paprsky slunečního svitu. Když se pak paprsky odrazily od ametystů a dalších krystalů na stěnách, nestačila jsem zírat. Všude byla spousta barevných světýlek a ty osvětlovaly cestičky železné rudy, které do kamene kreslily různé ornamenty. Úplně to bralo dech.

Pocit to byl jakoby...je těžké to popsat, ale když si představíte disko kouli, jak vrhá světýlka, bylo to něco podobného, ale magičtějšího. Od toho okamžiku jsem do té jeskyně zavítala vždy, když mi bylo smutno.

Ema 8.A

Eliška 8.A

Nerosty

O kámen včera zakopl
a spadl ze srázu.

O co si nohu nakopl,
o kámen úrazu.

Cíl stále ještě nenašel,
a tak dále šel a šel.
Po chvíli cíl blízko byl,
jako by kamenem dohodil.

Náhle zahlédl nějakou zář
a toho, kdo o všem věděl.
Ten měl ale kamennou tvář
a na nic mu neodpověděl.

Ten poklad musel blízko být,
na cestu mu svítil plamen.
A když dokázal ho objevit,
spadl mu ze srdce kámen.

Viola 9. B

Tajemství

Děti najdou kamínek,
co v něm asi vidí,
zažehne jejich kreativní plamínek
a jsou na sebe hrdí.

Když však kámen najde dospělý,
a i když se to nezdá,
nevidí v něm vůbec nic,
i kdyby zářil jak hvězda.

Možná vás to nenapadlo,
ale kámen, to je věc,
jen málokoho by to trklo,
jakou má hodnotu přec.

Jen tak leží na zemi,
kde však všude byl,
to se nikdo nedozví,
tajemstvím se obklopil.

Adéla 9.B

HODNÝ KAMEŇÁK

Byla jednou jedna rodina jménem Výsková a měla pět členů: táta Ondřej, máma Alena, synové Hubert a Tomáš a pes Punťa. Tomáš měl rád rodinu a kameny, ale nejvíce svého bratra Huberta.

O letních prázdninách šel Tomáš do lesa opět hledat kameny. Když byl uprostřed lesa, uviděl stín velké postavy. Nejdřív se lekl, že ho někdo sleduje, a potom si řekl, že takhle velcí lidé přece nemůžou být. Když přišel blíž, překvapil se a zjistil, že vidí velkou horu ve tvaru člověka, která byla postavená z kamenů různých barev. Tomášovi se nejvíce líbil světle modrý kámen. Mohl by to být larimar! Tomáš ho chtěl získat. Lezl, lezl a už byl skoro u něj, když...

*Na koho myslíš,
bude den co den
kamenem,
probudíš ho hezkým citem!*

Tomáš se lekl, utíkal domů, jako kdyby mu za patami hořelo. Pořád si v duchu přemítal, jestli to nebyla jenom představa. Když se vrátil domů, uviděl rodiče, jak pláčou. Také uviděl zkamenělé tělo. Zeptal se rodičů: „Co to je?“ „To je tělo tvého bratra,“ odpověděli rodiče. „Co se mu stalo a kdy se mu to stalo?“ ptal se Tomáš. Slzy mu tekly po tvářích, nedokázal se udržet. Koukal na svého bratra proměněného v kámen. „Stalo se mu to přibližně před 20 minutami... stál a najednou začal kamenět.“

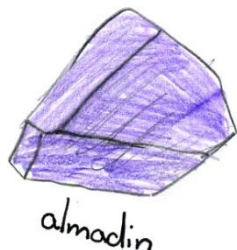
Tonda tušil, co to způsobilo. Přibližně před 20 minutami vykřikl Kameňák věštbu. Musí se vrátit do lesa! „Neboj, mami, neboj, tati, já to napravím!“ obejmul rodiče a šel. Vzal si s sebou chleba s máslem, tatrunku a nemohl zapomenout na svého psa Punťu.

Punťa byl rád, že s ním někdo jde na procházku, a ještě víc, když zamířili k lesu. Skákal kolem Tomáše, štěkal, ale nemohl si nevšimnout, jak Tomáš zadržuje slzy. Punťa začal být smutný s Tomášem. Tomáš si toho všiml a rozhodl se, že si Punťa zaslouží slyšet pravdu. „Víš, Punťo, Hubert už není mezi námi, nemůže se s námi smát, hrát ani chodit na procházky. Punťa se na Tomáše podíval a Tomáš na něj. Konečně mohl Tomáš pustit slzy, které tak dlouho držel. Zjistil, že už v tom není sám, i Punťa začal plakat. Oba se na sebe chvíli koukali. Tomáš přerušil to dlouhé ticho a řekl: „Jdeme zachránit Huberta.“ Punťa zaštěkal. „Myslím, že to znamená ano,“ prohodil Tomáš.

Šel doprostřed lesa a zase uviděl stín Kameňáka, tak šel blíž. A poprvé spatřil cedulky, které kolem Kameňáka poletovaly. Na nich bylo napsáno: „**červená láska**, **oranžová laskavost**, **žlutá respekt**, **černá kámen**, **modrá zima**, **zelená radost**, **hnědá zuřivost**, **růžová spoleh**, **fialová obživnutí Kameňáka**.“ U posledního se Tomáš zastavil a začal hledat fialovou. Když nemohl najít fialový kámen, řekl: „Do hájíčka zeleného, kde ten šutrák je?! Punťo, hledej!“ „Haf, haf!“ Tonda k Punťovi přiběhl. „Ty jsi šikulka, za tohle si zasloužíš královskou večeři.“

Dotkl se fialového kamene. Ozvalo se: „Kdo jsi? Co tu pohledáváš cizinče?“ Tomáš koukal na živého Kameňáka. „Já jsem Tomáš a můj bratr Hubert je zkamenělý.“ „Hmmmmm, o něm to vím.“ „Můžeš mi ho, prosím, pomoci vysvobodit?“ „Jistě, ale musíš vymyslet básničku, kde použiješ pocity, které tvůj bratr Hubert má.“ „Hmmmmm, to bude těžký úkol, ale to zvládnu,“ prohlásil Tomáš. „Tak se mi líbí!“

VE ŠKOLE

„Otevřete si učebnici na straně 36, cvičení 5... Tomáši, co to děláš?! Dostaneš poznámku!“ „Ale, ale...“ Tomáš dopsal poslední slovo. „Žádné ale, dělej!“ O přestávce si Tomáš přečetl básničku, doladil tam pár drobností a... „Jupí, mám to!“

V LESE

„Kameňáku, Kameňáku, mám to!“ křičel z dálky Tomáš. „Tak povídej!“

„*Láska a laskavost, to k tobě, bratře, patří,*

je mi líto, že jsi kamenem.

Vidím, že ke mně máš respekt,

je na tebe vždy spoleh

a doufám, že už budeš prožívat jen radost!

„Ta se ti vážně povedla! A teď se běž podívat, jestli je tvůj bratr zase v pořádku. Byl bych ale rád, kdybys o mně nikomu neříkal a nehledal mě!“

Tomáš utíkal co nejrychleji mohl. Když vrazil do dveří, uviděl bratra a rozzážené rodiče.

„Kde jsi byl, brácha?“ zeptal se Hubert. Zkoprnělému Tomášovi vyhrkly slzy a už nešly zastavit.

Oba se obejmuli a maminka s tatínkem řekli: „Tak tohle je vážně pravá chvíle na oslavu!“

KONEC

*„Mám to!“

Noemi, Adri

Ilustrace: Noemi, Adri, Mirka

JAK NAKRESLIT LEDŇÁČKA

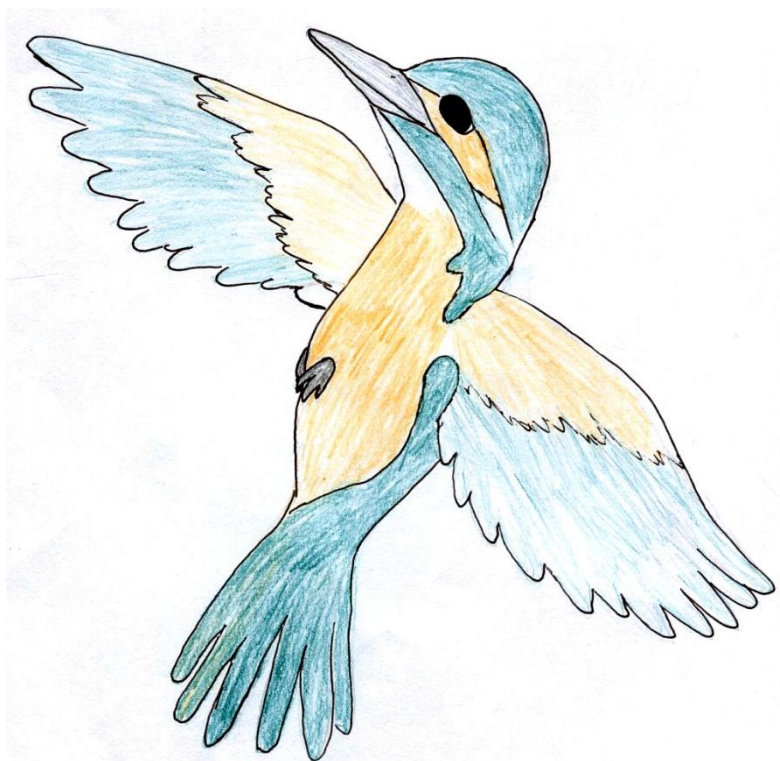
Inkoust, pero, papír stačí,
abys mohl nakreslit
ta krásná křídla ptačí.

Vodovky se pak postarají
o hebkých pírůk vybarvení.
Nožky, očka, zobáček
má každý malý ledňáček.

Víš, když zapojíš trochu fantazie,
jako když vlk na měsíc vyje,
můžeš přidat pestrou barvu
a může sedět klidně na lvu!

Stačí jen klid i trochu vášně...
a můžeš se pustit do další básně.

Justý

Pravidla k sudoku

V každém řádku i v každém sloupci musí být čísla 1 - 6 a žádné se nesmí opakovat. V každém poli 3x2 musí být také čísla 1 - 6 a nesmí se opakovat. Doplň všechna prázdná pole.

Dáda

Sudoku

				6	
5	6	3	4	1	
1			2		3
3	2		1	4	
		4			5
4	5		6		1

SUDOKU

Doplň:

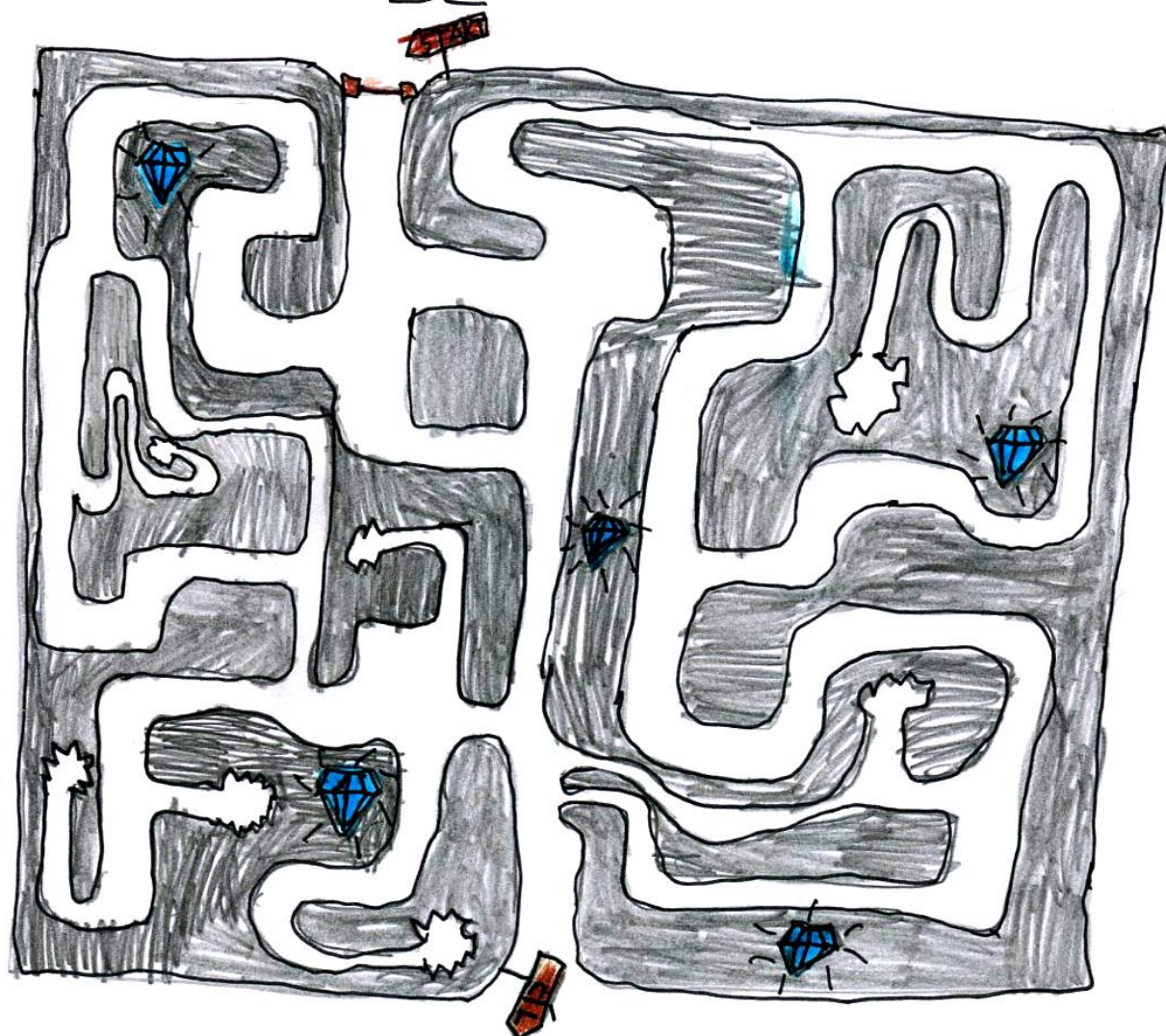
				
				
				
				
				

Matouš

BLUDIŠTĚ

V NEROSTOVÉM
DOLE

BONUS:
NAJDI
VSECHNY
DIAMANTY

Adam

Viktor

MATIKA +

Jaké číslo patří na místo diamantu?:

$$2 + 3 - \text{diamant} = 1$$

$$\text{diamant} = \underline{\quad}$$

$$8 - 2 + 3 - \text{diamant} = 4$$

$$\text{diamant} = \underline{\quad}$$

$$4 + 8 + 1 - \text{diamant} = 11$$

$$\text{diamant} = \underline{\quad}$$

$$2 + 4 + 6 - \text{diamant} = \text{diamant}$$

$$\text{diamant} = \underline{\quad}$$

Vyřeš diamant:

Zjisti hodnotu vzácného kamenu a výsledek zapiš do skály s jeho symbolem

$$\text{blue diamond} + 2 = 4 + 6$$

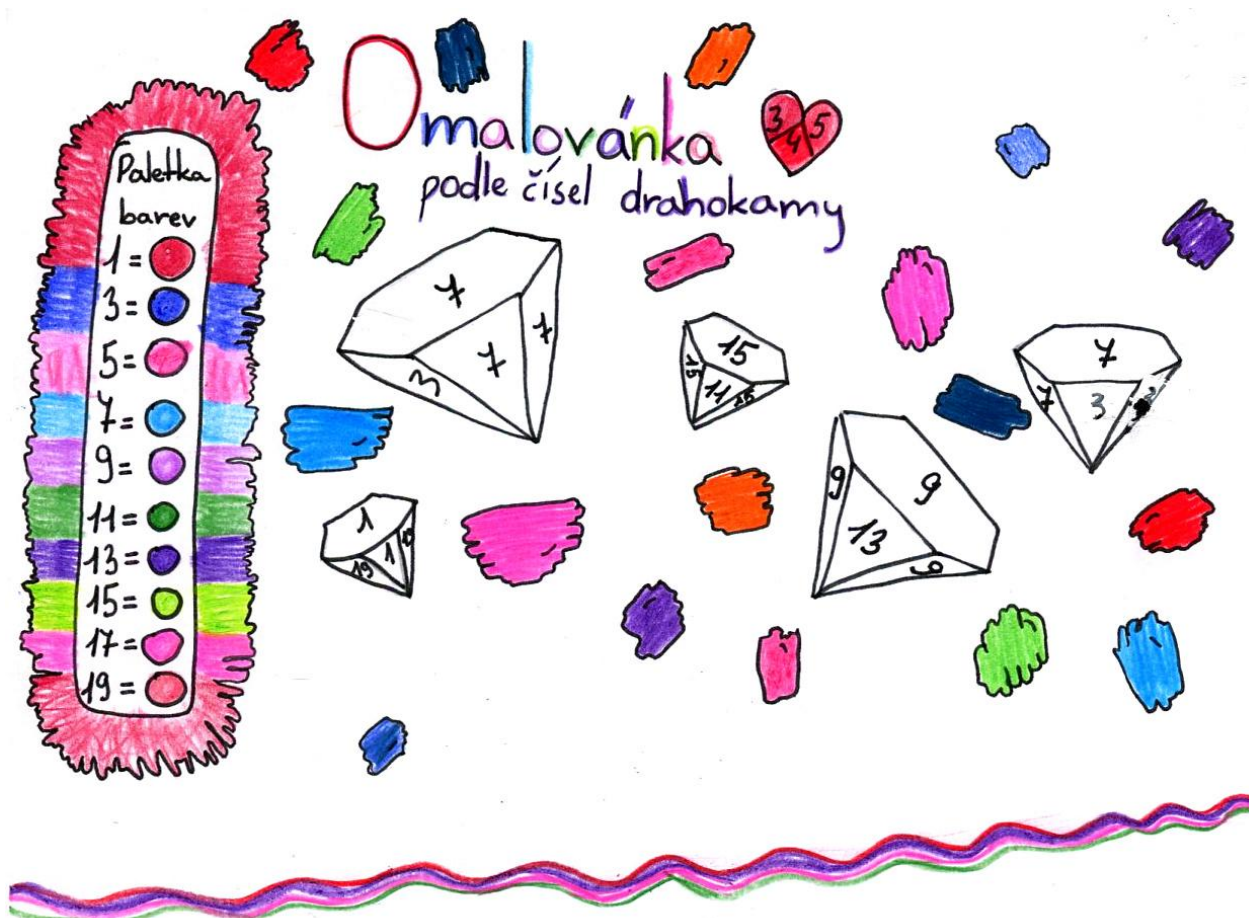
$$\text{green diamond} + 8 = 6 + 3$$

$$\text{pink gem} + 6 = 10 + 11$$

Viktor

Mirka

Hádanky

Jaký je nejtvrdsí nerost?
_____ (Diamond)

Jakou barvu má smaragd?
_____ (green)

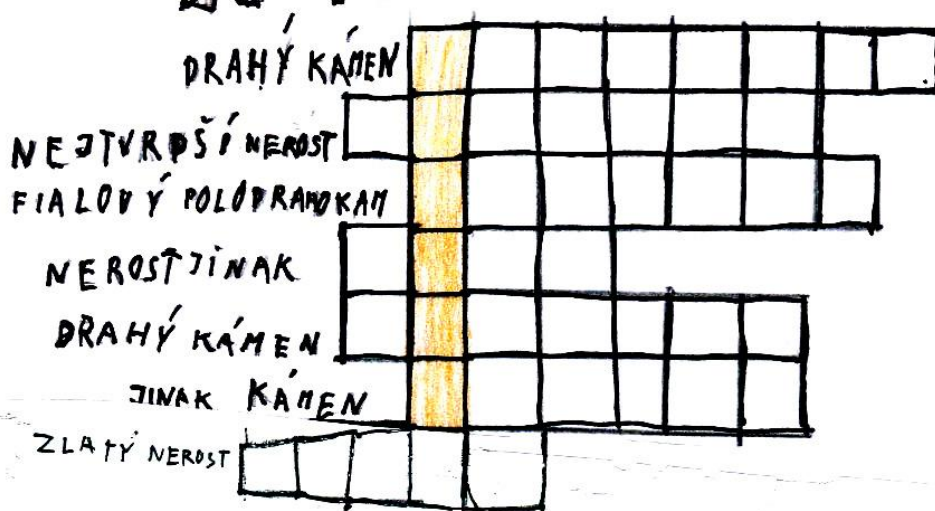

Bonus:

Sem napiš názvy všech nerostů
které znáš:

Tady nakresli jakékoliv nerosty.

KŘÍŽOVKA

JE HODNĚ DRAHÝ

Viktor

Přiřaď k nerostům
jejich názvy:

nabídka: smaragd, zlato,
rubín, safír, síra, ametyst,
křišťál

Adam

Doplň NAZVY nerostů a hornin.

1.

A H Y

2.

H R G

3.

I S I

4.

U X I'

5.

R S L

6.

T G R'
O K

8.

I A A T

7.

Z U

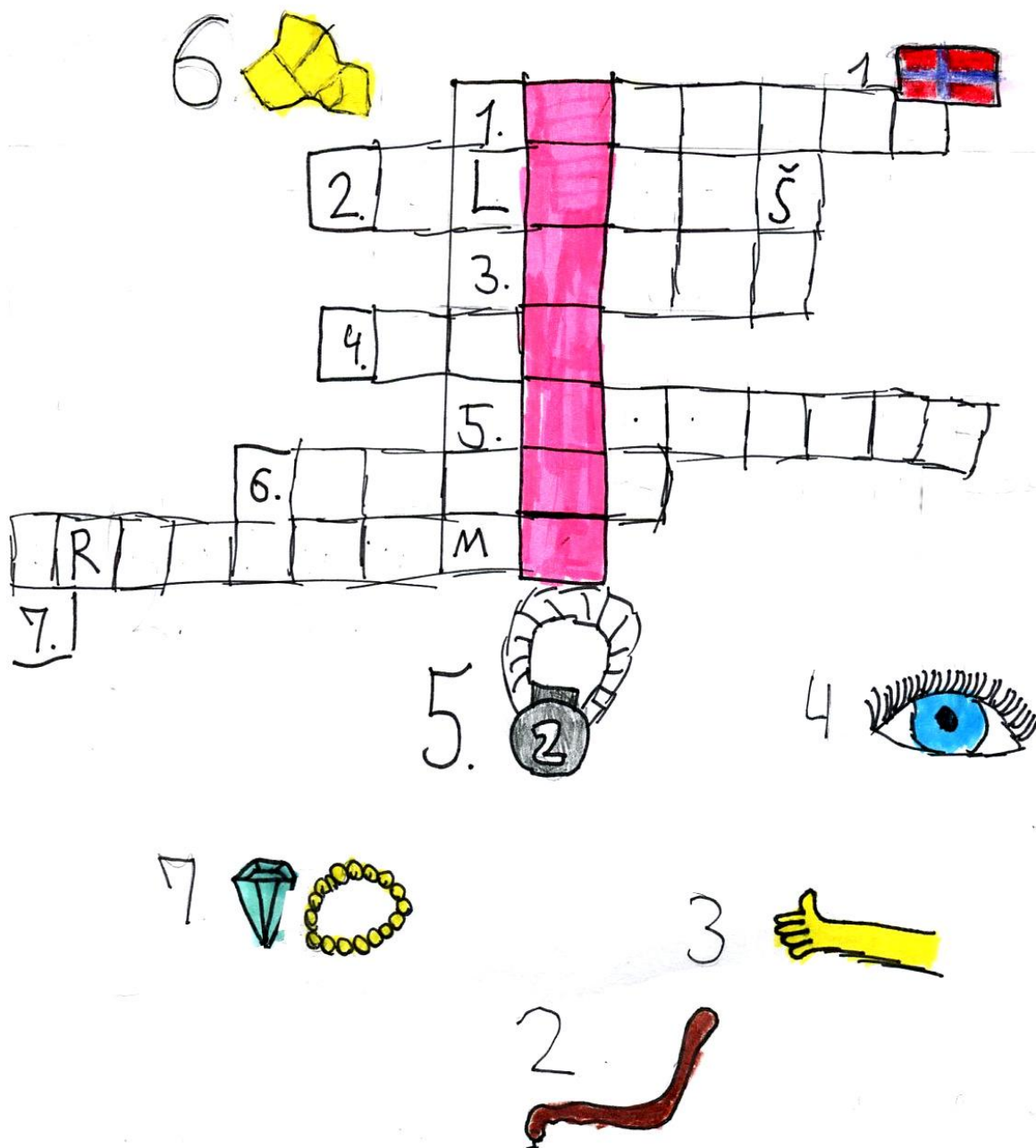
9.

L A V I'

Žofi

KRIZOVKA

TIP NA VÝLET

LITOVELSKÉ POMORAVÍ

Chráněná krajinná oblast Litovelské Pomoraví se nachází na severu střední Moravy. Leží mezi městy Olomouc a Mohelnice. CHKO Litovelské Pomoraví se rozléhá kolem řeky Moravy, hlavně kvůli lužním lesům a loukám. Když místo navštívíte v období jara, tak vás omámí vůně medvědího česneku, který tu roste všude.

V CHKO Litovelské Pomoraví najdete hodně cyklistický tras. Rovinatý terén tu nebrání nájezdu mnoha kilometrů.

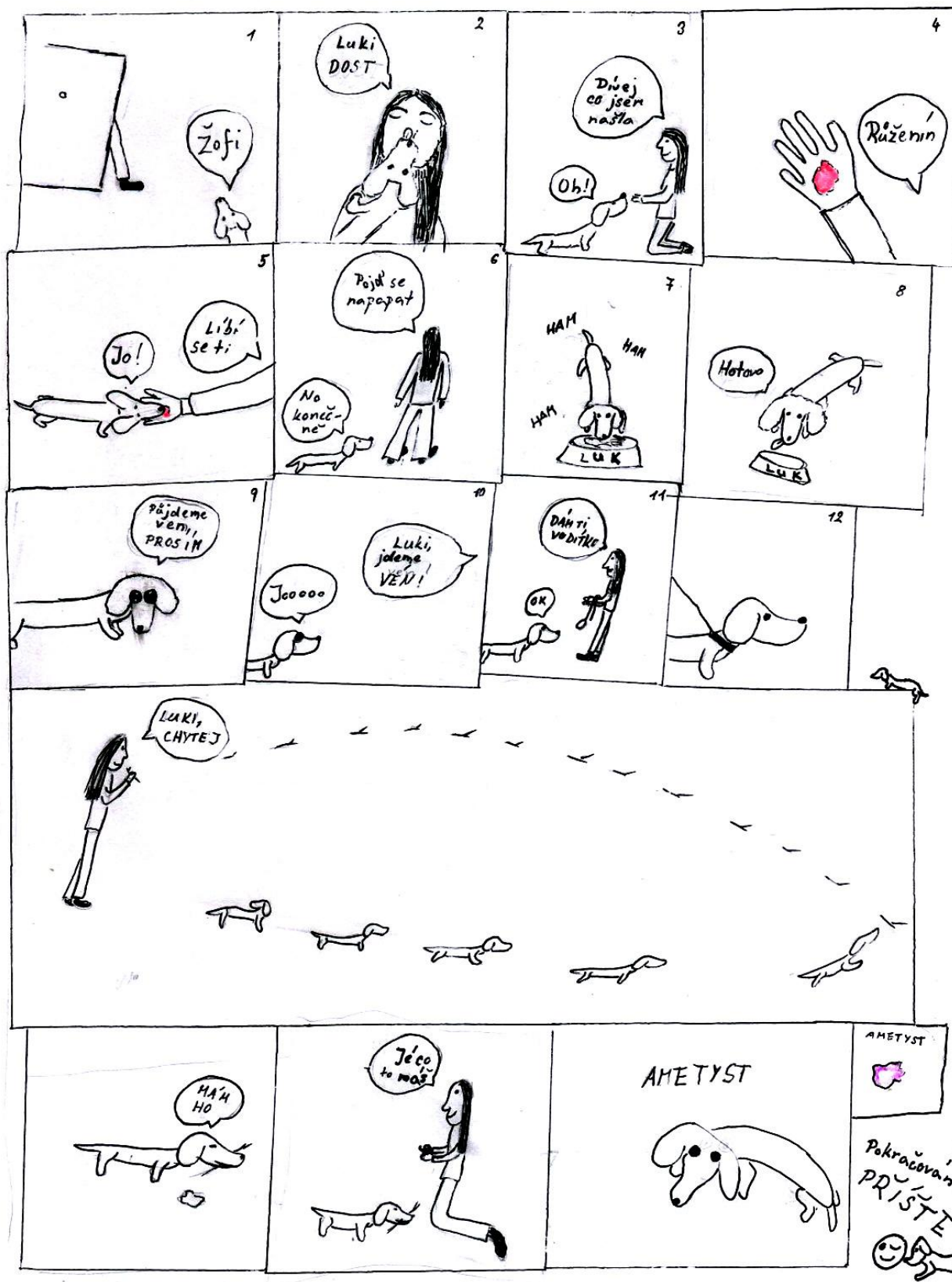
Jedno ze zajímavých míst je Dům přírody Litovelského Pomoraví s informačním centrem a parkem s několika zastaveními, jako je "Sluneční hora snů" nebo "Rajská zahrada."

V okolí můžete také navštívit zámek Náměšť na Hané nebo hrad Bouzov. Navštívit můžete i město, kde se vyrábí olomoucké tvarůžky – Loštice.

Mára, 7.A

LUK & JÁ

Žofi

Punt'a

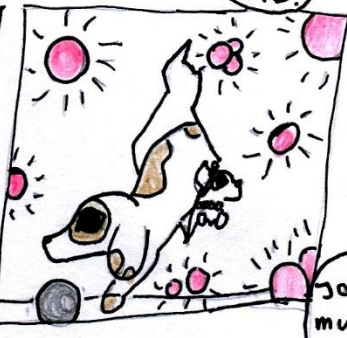

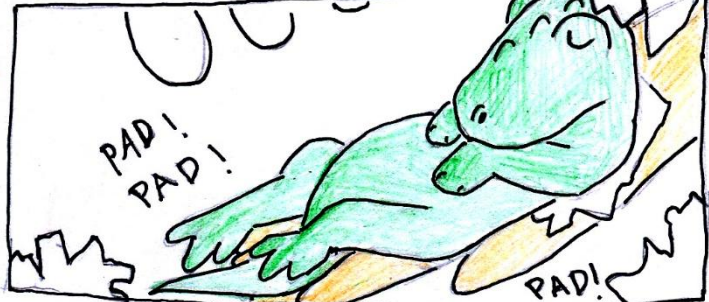
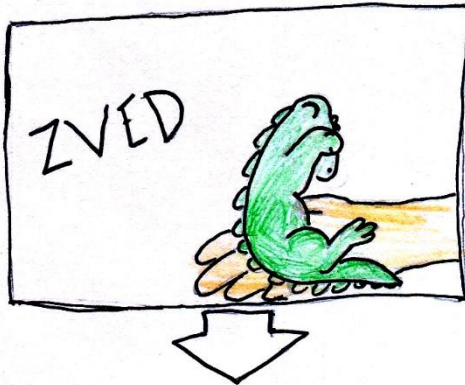
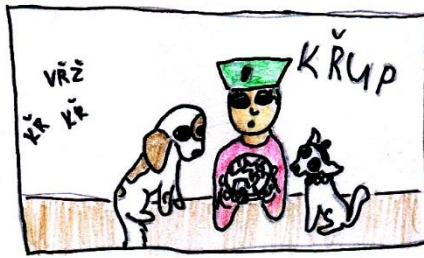
Lara

V minulém díle,
Punt'a potkal
Laru, faraonovu
kočku. Ted' bydlí
spolu v paláci
a mají se dobře.
Tak vzniklo jedno
neobyčejné PŘÁTELSTVÍ!

Jednou se spolu vypravili
do hor.

↑ Ale tam ještě nejsme! ↑

Pokračování
příště

PRÁVNÍK NAROZENINY 4 ČÁST KRAJ

